Dosarul nr. 4r-2502/25 Judecătoria: Chișinău (sediul Buiucani)
4-24145092-02-4r-11072025 Judecător: Petru PĂUN

D E C I Z I E
în numele Legii

07 iulie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional CULCIU Serghei, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4648/2024 din 28 mai 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024, adoptată în privința lui **CULCIU Serghei** în temeiul art.330/2 alin.(1) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 18.12.2024 până la 28.05.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 11.07.2025 până la 07.07.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 22.11.2024, agentul constatator din cadrul Autorității Naționale de Integritate, OSADCII Dumitrița, a emis în privința cet. CULCIU Serghei decizia de sancționare seria/nr. ANI01 001124 în baza art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei, pentru faptul că, la data de 01.04.2024 a depus tardiv declarația anuală de avere și interese personale, pentru anul 2023, de către subiectul declarării, CULCIU Serghei, în calitate de funcționar public cu statut special din cadrul Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia, contrar prevederilor art.6 alin.(1) al Legii nr.133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, faptă contravențională prevăzută de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional.

La 09.12.2024, CULCIU Serghei, a depus contestație împotriva deciziei de sancționare seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024, emisă de Autoritatea Națională de Integritate în cauza contravențională prevăzută de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional.

În motivarea contestației contravenientul a indicat că agentul constatator i-a aplicat sancțiunea contravențională fără a cerceta multilateral, complet și obiectiv materialele cauzei. Mai mult decât atât, agentul nu a acumulat suficient material probant pentru ai demonstra vinovăția. Astfel, a solicitat anularea deciziei de sancționare cu dispunerea încetării procesului contravențional.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4648/2024 din 28 mai 2025,* a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de CULCIU Serghei, împotriva deciziei de sancționare seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024, emisă de Autoritatea Națională de Integritate în cauza contravențională prevăzută de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional.

Copia de pe hotărârea în cauză, procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare a agentului constatator – a fost expediată Autorității Naționale de Integritate – pentru a pune în executare decizia cu privire la contravenție.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, materialele cauzei contravenționale în original să se substituie prin copie, iar originalele acestora să se restituie către Autoritatea Națională de Integritate.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional CULCIU Serghei a declarat recurs*, *prin care a solicitat admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4648/2024 din 28 mai 2025, cu încetarea procesului contravențional și declararea nulității procesului-verbal întocmit.*

În motivarea recursului recurentul a menționat mai multe încălcări procedurale și de fond. Susține că instanța nu a analizat neexaminarea unei cereri depuse anterior către agentul constatator, ceea ce ar fi afectat dreptul la apărare. De asemenea, afirmă că fapta reținută nu întrunește elementele contravenției, întrucât declarația de avere ar fi fost depusă în termen legal, având în vedere că ultima zi a termenului a căzut într-o zi nelucrătoare, iar depunerea a avut loc în prima zi lucrătoare.

Recurentul mai invocă lipsa vinovăției, explicând că întârzierile au fost cauzate de motive obiective: obținerea tardivă a informațiilor despre venituri, probleme legate de valabilitatea semnăturii electronice, atribuții administrative ale angajatorului și probleme de sănătate, inclusiv spitalizare.

Totodată, el susține neregularități ale procesului-verbal (lipsa descrierii clare a faptei, a probelor și a circumstanțelor), precum și încălcarea dreptului la apărare prin neasigurarea participării sale la examinarea cauzei și neînștiințarea corespunzătoare.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

Autoritatea Națională de Integritate a Republicii Moldova, prin inspectoarea de integritate principală Dumitrița OSADCII, a depus o referință către Curtea de Apel Centru în dosarul contravențional privind contestarea de către CULCIU Serghei a sancțiunii aplicate de ANI.

Se menționează că, la 22.11.2024, agentul constatator a emis pe numele lui CULCIU Serghei o decizie de sancționare în temeiul art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, aplicând o amendă de 30 unități convenționale (1500 lei) pentru depunerea tardivă a declarației anuale de avere și interese personale pentru anul 2023. Conform actului, declarația a fost depusă la 01.04.2024, peste termenul legal prevăzut de Legea nr. 133/2016.

În susținerea constatării, ANI a invocat mai multe probe, inclusiv procesul-verbal contravențional, declarația de avere depusă cu întârziere, explicațiile persoanei vizate, actul de predare-primire a semnăturii electronice din 29.03.2024 și un extras medical care atestă spitalizarea acestuia în perioada 28.02.2024–08.03.2024.

CULCIU Serghei a contestat sancțiunea, însă Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) a respins contestația prin hotărârea din 28.05.2025, menținând decizia ANI ca legală și întemeiată.

În referință, ANI solicită Curții de Apel respingerea recursului declarat de CULCIU Serghei și menținerea integrală a hotărârii instanței de fond, considerând-o legală și justificată, în baza prevederilor Codului contravențional.

4. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia *de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional CULCIU Serghei, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4648/2024 din 28 mai 2025, din considerentele ce succed.*

5. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.*

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, *contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.*

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul*

contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, *la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.*

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

6. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, la 22.11.2024, agentul constatator din cadrul Autorității Naționale de Integritate, OSADCII Dumitrița, a emis în privința cet. CULCIU Serghei o decizie de sancționare în baza art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei, pentru faptul că, la data de 01.04.2024 a depus tardiv declarația anuală de avere și interese personale, pentru anul 2023, de către subiectul declarării, CULCIU Serghei, în calitate de funcționar public cu statut special din cadrul Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia, contrar prevederilor art.6 alin.(1) al Legii nr.133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, faptă contravențională prevăzută de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional.

La 09.12.2024, CULCIU Serghei, a depus contestație împotriva deciziei de sancționare seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024, emisă de Autoritatea Națională de Integritate în cauza contravențională prevăzută de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional.

Drept consecință prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4648/2024 din 28 mai 2025*,* a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de CULCIU Serghei, împotriva deciziei de sancționare seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024, emisă de Autoritatea Națională de Integritate în cauza contravențională prevăzută de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional.

7. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a*

dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare. Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

8. *Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție și a decizie*, instanța de recurs, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024, constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Actul cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Potrivit legii, procesul-verbal trebuie redactat „*ad validitatem",* respectând rigorile de fond și formă pentru a produce efectele juridice corespunzătoare. În speță, agentul constatator a înscris: data și ora întocmirii, locul, calitatea, numele și prenumele său, autoritatea pe care o reprezintă, numele, prenumele, domiciliul și datele de identificare ale contravenientului, fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii, circumstanțele relevante, evaluarea pagubelor, încadrarea juridică și indiciile elementelor constitutive, precum și mențiunile privind drepturile și obligațiile contravenientului și modalitatea de plată a amenzii. De asemenea, procesul-verbal a fost semnat de agentul constatator și de contravenient, în prezența acestuia.

Instanța de recurs reține că procesul-verbal întocmit de un organ al statului beneficiază de prezumția de autenticitate, veridicitate și legalitate, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*Salabiaku vs. Franța, 1988; Telfner vs. Austria, 2001*). Prezumțiile astfel instituite sunt compatibile cu Convenția Europeană, în măsura în care nu depășesc limitele rezonabile și nu afectează dreptul la apărare.

Prin urmare, procesul-verbal contestat a fost întocmit în conformitate cu art.443 alin.(1) lit.a)-h) Cod contravențional, cuprinde descrierea faptei contravenționale în mod suficient de precis pentru a permite contravenientului să își exercite drepturile, nu prezintă lipsuri care să genereze nulitatea absolută conform art.445 Cod contravențional, fiind aduse la cunoștință drepturile și obligațiile sale prevăzute de Codul contravențional.

Astfel, procesul-verbal reflectă cu acuratețe circumstanțele cauzei, locul și momentul comiterii faptei, încadrarea juridică și elementele constitutive ale contravenției. În aceste condiții, nu există temeiuri pentru declararea nulității actului și valoarea sa probatorie rămâne deplină, fiind garantată de lege și susținută de prezumțiile de legalitate și veridicitate.

Astfel, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție, rezultă că a fost întocmit în lipsa contravenientului, fapt pentru care a semnat un martor asistent TATARU Ion mun. Chișinău str. *****.

Contrar susținerilor recurentului, din examinarea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024 rezultă că acesta a fost întocmit în absența contravenientului, împrejurare expres consemnată de agentul constatator. Totodată, în conformitate cu prevederile Codului contravențional, actul este semnat de martorul-asistent TATARU Ion, fiind indicate datele sale de identificare, inclusiv domiciliul și numărul de telefon.

În aceste condiții, afirmația recurentului potrivit căreia lipsește semnătura martorului nu corespunde materialelor cauzei. Examinarea nemijlocită a procesului-verbal demonstrează că actul conține semnătura martorului-asistent, astfel încât susținerea recurentului este contrazisă de însuși înscrisul aflat la dosar.

Prin urmare, Colegiul penal constată că pretinsele neregularități invocate de recurent nu sunt confirmate de actele dosarului și, în orice caz, nu sunt de natură să atragă nulitatea procesului-verbal sau a deciziei de sancționare, nefiind demonstrată existența unei vătămări procesuale efective care să fi influențat soluționarea cauzei ori exercitarea dreptului la apărare.

Colegiul penal respinge, în consecință, argumentul recurentului privind nulitatea procesului-verbal, constatând că actul procesual este valabil și îndeplinește toate exigențele legale.

9. *Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate*, Colegiul evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (*cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999*.

Colegiul penal apreciază că, în măsura în care proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024, nu sunt afectate de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, la data de 01.04.2024 a depus tardiv declarația anuală de avere și interese personale, pentru anul 2023, de către subiectul declarării, CULCIU Serghei, în calitate de funcționar public cu statut special din cadrul Direcției de Poliție a *****, contrar prevederilor art.6 alin.(1) al Legii nr.133/2016 privind declararea averii și intereselor personale.

În aceste circumstanțe, susținerile recurentului privind inexistența faptei contravenționale nu pot fi reținute, întrucât acestea se bazează pe o interpretare subiectivă a situației de fapt și nu sunt susținute de probe de natură să răstoarne constatările organului constatator și ale instanței de fond. De asemenea, Colegiul subliniază că simpla invocare a unor împrejurări precum existența unor presupuse rezervări interne ale produsului sau eroarea de preț nu înlătură răspunderea contravențională, atât timp cât informația publică oferită consumatorului a fost aptă să îi influențeze comportamentul economic și nu a fost corectată în mod prompt și transparent.

În raport cu cele expuse, Colegiul penal constată că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contestate reflectă fidel situația de fapt reținută, sunt susținute de materialul probator administrat în cauză și nu sunt afectate de vicii care să le înlăture forța probantă.

Astfel, CULCIU Serghei prin acțiunile sale este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, care prevede sancțiune pentru - *depunerea tardivă a declarației de avere şi interese personale de către persoana obligată să o depună în condițiile Legii nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii şi intereselor personale, acțiune ce se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale,* iar vinovăția sa în săvârșirea faptei ilicite imputate este dovedită indubitabil prin următoarele probe, care au fost cercetate după cum urmează:

- *procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024,* prin care s-a constatat că, la data de 01.04.2024 a depus tardiv declarația anuală de avere și interese personale, pentru anul 2023, de către subiectul declarării, CULCIU Serghei, în calitate de funcționar public cu statut special din cadrul Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia, contrar prevederilor art.6 alin.(1) al Legii nr.133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, faptă contravențională prevăzută de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional (f.d.54);
- *declarația anală de avere și interese personale pentru anul 2023*, care a fost depusă de către cet. CULCIU Serghei la data de 01.04.2024 (f.d.7-10);
- *declarația cet. CULCIU Serghei,* potrivit căruia ultimul s-a expus asupra circumstanțelor cauzei (f.d. 15);
- *act de predare-primire nr. 456466-ANI/25962* a serviciilor de certificare a cheilor publice subiecților declarării averii și intereselor personale din 29.03.2024, potrivit căruia la data de 29.03.2024 cet. CULCIU Serghei i s-a eliberat cheia publică (f.d. 19);
- *extras din fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 679* secția neurologie din 08.03.2024, potrivit căreia cet. CULCIU Serghei a fost spitalizat în perioada 28.02.2024 – 08.03.2024 (f.d.20-21).

În lumina analizei probelor administrate în cauză, instanța de recurs reține că fapta contravențională imputată lui CULCIU Serghei a fost corect încadrată juridic în baza art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, fiind stabilite toate elementele constitutive ale contravenției: obiectul juridic protejat, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Colegiul penal subliniază că, în materia contravențională, sarcina probei revine organului constatator, însă odată ce procesul-verbal este întocmit cu respectarea cerințelor legale, acesta beneficiază de prezumția de legalitate și veridicitate, care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente și concludente administrate de partea interesată.

În speță, această prezumție nu a fost răsturnată, recurentul limitându-se la simple afirmații privind lipsa vinovăției și pretinse neregularități procedurale, fără a prezenta probe apte să infirme constatările făcute de agentul constatator și reținute de instanța de fond.

Dimpotrivă, materialul probator administrat în cauză se coroborează în mod coerent și univoc, confirmând situația de fapt reținută, și anume depunerea tardivă a declarației de avere și interese personale pentru anul 2023.

Astfel procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024 (f.d. 54) stabilește direct fapta imputată, declarația de avere și interese personale depusă la 01.04.2024 (f.d. 7–10) confirmă momentul realizării obligației legale, actul de predare-primire a semnăturii electronice din 29.03.2024 (f.d. 19) dovedește existența posibilității tehnice de depunere a declarației în termen, declarațiile contravenientului (f.d. 15) nu conțin elemente exoneratoare de răspundere, ci doar explicații de ordin subiectiv iar înscrisurile medicale (f.d. 20–21) atestă o perioadă de spitalizare anterioară termenului relevant, fără a demonstra imposibilitatea obiectivă de respectare a obligației legale la data scadenței.

În aceste condiții, instanța constată că probele administrate nu doar confirmă existența faptei contravenționale, ci și înlătură eventualele dubii rezonabile privind vinovăția, standardul probator fiind atins în sensul cerut de art.425 Cod contravențional.

Simpla negare a vinovăției de către contravenient nu este suficientă pentru a răsturna constatările autorității competente, în lipsa unor probe obiective care să contrazică direct materialul probator administrat.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că vinovăția lui CULCIU Serghei este dovedită în mod cert și legal, iar calificarea juridică a faptei de către agentul constatator este corectă și temeinică.

Analizând prin prisma probelor administrate existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, Colegiul penal reține următoarele.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional se realizează printr-o inacțiune ilicită, manifestată prin neexecutarea în termenul legal a obligației de depunere a declarației de avere și interese personale de către subiectul obligat.

În speță, din materialele cauzei rezultă că recurentul CULCIU Serghei, având calitatea de subiect al declarării în sensul Legii nr. 133/2016, era obligat să depună declarația anuală de avere și interese personale pentru anul 2023 în termenul stabilit de lege.

Din probele administrate se confirmă că declarația respectivă a fost depusă la data de 01.04.2024, ulterior expirării termenului legal de depunere, fapt care atestă realizarea elementului material al contravenției sub forma inacțiunii constând în depunerea tardivă a declarației.

Totodată, între acțiunea contravențională și rezultatul produs (încălcarea termenului legal de declarare) există o legătură de cauzalitate directă, întrucât neexecutarea obligației în termen este imputabilă exclusiv conduitei persoanei obligate.

În consecință, sub aspect obiectiv, sunt întrunite cumulativ elementele esențiale ale contravenției: existența obligației legale de declarare, neexecutarea acesteia în termenul stabilit de lege și caracterul ilicit al inacțiunii.

Subiect al contravenției prevăzute de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional poate fi persoana fizică care are obligația legală de depunere a declarației de avere și interese personale în condițiile Legii nr. 133/2016.

În speță, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că CULCIU Serghei deținea calitatea de subiect al declarării, în virtutea funcției exercitate de funcționar public cu statut

special în cadrul Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia, fiind astfel obligat prin lege să respecte termenul de depunere a declarației de avere și interese personale.

Prin urmare, instanța constată că subiectul contravenției este unul calificat, iar recurentul întrunește în mod deplin această calitate juridică.

Latura subiectivă a contravenției prevăzute de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional se manifestă prin vinovăție sub forma intenției sau imprudenței, conform art.14 Cod contravențional, fiind suficientă existența culpei sub forma neglijenței în executarea obligației legale.

În speță, din ansamblul probelor administrate, rezultă că neexecutarea în termen a obligației de depunere a declarației de avere și interese personale nu a fost determinată de o imposibilitate obiectivă absolută, ci de o conduită culpabilă a contravenientului, manifestată prin lipsa diligenței necesare în respectarea termenului legal.

Instanța de recurs reține că împrejurările invocate de recurent (dificultăți administrative, obținerea tardivă a unor informații, aspecte legate de semnătura electronică sau starea de sănătate) nu exclud vinovăția, întrucât nu rezultă că acestea ar fi constituit un impediment absolut și insurmontabil în sens juridic, de natură să înlăture răspunderea contravențională.

Mai mult, existența posibilității obiective de depunere a declarației este confirmată prin actul de predare-primire a semnăturii electronice din 29.03.2024, ceea ce demonstrează că recurentul dispunea de mijloacele necesare executării obligației legale.

Prin urmare, instanța de recurs constată că fapta a fost săvârșită, cel puțin, din imprudență sub forma neglijenței, contravenientul prevăzând sau trebuind să prevadă obligația legală de declarare și consecințele nerespectării acesteia, dar fără a manifesta diligența necesară pentru respectarea termenului legal.

Obiectul juridic al contravenției prevăzute de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional îl constituie relațiile sociale referitoare la integritatea, transparența și controlul averilor și intereselor personale ale subiecților declarării, precum și respectarea regimului legal de declarare instituit prin Legea nr. 133/2016.

Prin săvârșirea faptei, se aduce atingere obligației legale de transparență și control asupra averilor persoanelor cu funcții publice, obligație instituită în scopul asigurării integrității în exercitarea funcției publice și prevenirii corupției.

În speță, prin depunerea tardivă a declarației de avere și interese personale, au fost afectate raporturile sociale protejate de lege privind disciplina declarării și controlul integrității funcționarilor publici, ceea ce confirmă existența obiectului juridic al contravenției.

În concluzie, analizând în ansamblu materialele cauzei prin prisma elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, Colegiul penal constată că în acțiunile lui CULCIU Serghei sunt întrunite cumulativ elementele acesteia, și anume: *obiectul juridic protejat,* reprezentat de relațiile sociale privind asigurarea integrității și transparenței în declararea averii și intereselor personale; *latura obiectivă*, manifestată prin inacțiunea ilicită constând în depunerea tardivă a declarației anuale de avere și interese personale; *subiectul contravenției*, reprezentat de o persoană fizică cu calitatea de subiect al declarării în sensul Legii nr. 133/2016; precum și *latura subiectivă*, exprimată prin vinovăție sub forma imprudenței, materializată în neglijența de a respecta obligația legală în

termenul prevăzut de lege. În aceste circumstanțe, fapta imputată întrunește toate condițiile răspunderii contravenționale, fiind corect calificată de agentul constatator și legal reținută de instanța de fond.

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului potrivit căruia lipsește faptul contravenției, întrucât din ansamblul probelor administrate în cauză rezultă cu certitudine că fapta imputată a avut loc, fiind dovedită depunerea tardivă a declarației de avere și interese personale pentru anul 2023, la data de 01.04.2024, de către subiectul obligat în sensul Legii nr. 133/2016, circumstanță care întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că susținerile recurentului privind inexistența faptei contravenționale sunt contrazise de materialul probator administrat, inclusiv de procesul-verbal cu privire la contravenție, declarația depusă de însuși recurent, precum și înscrisurile anexate la dosar, care confirmă atât calitatea de subiect al declarării, cât și momentul depunerii declarației. Prin urmare, existența faptei contravenționale nu este doar prezumată legal, ci este confirmată în mod direct și coroborat prin probele cauzei.

Instanța de recurs respinge, de asemenea, ca nefondate criticile referitoare la pretinsa depunere a declarației în termen legal, invocate prin raportare la zilele nelucrătoare de la sfârșitul lunii martie 2024. Or, din interpretarea corectă a dispozițiilor Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale rezultă că termenul legal de depunere este unul imperativ, iar eventuala depunere a declarației ulterior expirării termenului legal nu poate fi acoperită prin invocarea regulilor generale de calcul al termenelor, în lipsa unei prevederi exprese care să modifice scadența obligației. În consecință, depunerea la 01.04.2024 reprezintă o depunere tardivă în sensul legii contravenționale.

Colegiul penal respinge și argumentul privind lipsa vinovăției, întrucât din materialele cauzei rezultă că recurentul a avut posibilitatea obiectivă de a-și îndeplini obligația legală, iar circumstanțele invocate (obținerea informațiilor despre venituri, funcționarea semnăturii electronice, atribuții administrative ori starea de sănătate) nu constituie impedimente absolute și insurmontabile de natură să înlăture răspunderea contravențională. Aceste împrejurări pot explica eventuale dificultăți practice, însă nu exclud obligația legală și nici nu justifică nerespectarea termenului imperativ de declarare.

Totodată, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate criticile privind pretinsele neregularități ale procesului-verbal și ale procedurii de constatare, întrucât din materialele cauzei rezultă că actul contestat a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale, conține elementele obligatorii prevăzute de Codul contravențional și nu este afectat de vicii de nulitate absolută. Dreptul la apărare al recurentului a fost asigurat, acesta având posibilitatea de a formula obiecții și de a-și prezenta poziția în fața instanței de judecată.

În aceste circumstanțe, criticile recurentului se rezumă la simple afirmații declarative, lipsite de suport probator, care nu sunt de natură să răstoarne constatările instanței de fond și nici să înlăture forța probantă a actelor administrate în cauză.

10. În raport cu cele expuse, se constată că CULCIU Serghei a săvârșit contravenția prevăzută de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, iar instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele

ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui CULCIU Serghei sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Potrivit prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante*. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui CULCIU Serghei în comiterea încălcării prevederilor art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia. În această ordine de idei, agentul constatator a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de tragere a persoanei la răspundere contravențională. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

La fel, instanța de recurs consideră oportun de a preciza că prezumțiile bazate pe fapte sau pe lege operează în toate sistemele de drept și nu sunt, prin ele însele, incompatibile cu Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsura în care statul respectă limitele rezonabile ale acestora, având în vedere importanța scopului legitim urmărit, precum și respectarea dreptului la apărare.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că utilizarea prezumțiilor în materie contravențională sau penală este admisibilă, cu condiția menținerii unui echilibru just între interesele generale ale societății și garanțiile procesuale ale persoanei sancționate, inclusiv posibilitatea reală de a răsturna prezumția prin administrarea de probe contrare.

Respectiv, scopul urmărit prin reglementarea și aplicarea acestor prezumții este de a asigura executarea corespunzătoare a obligațiilor legale și de a asigura eficiența mecanismului de control al respectării regimului juridic al declarării averii și intereselor personale, fără a afecta esența dreptului la un proces echitabil.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că prezumția de legalitate și veridicitate de care beneficiază actele întocmite de agentul constatator nu are caracter absolut, însă nici nu poate fi înlăturată prin simple afirmații declarative ale persoanei sancționate, ci doar prin probe pertinente, concludente și admisibile, apte să răstoarne constatările consemnate în actul contestat. Or, în speță, susținerile recurentului privind inexistența faptei contravenționale, pretinsa depunere în termen a declarației, imposibilitatea obiectivă de conformare sau pretinsele vicii procedurale nu sunt susținute de un probatoriu coerent și suficient care să înlăture constatările stabilite de agentul constatator și reținute de instanța de fond.

Totodată, instanța de recurs subliniază că, în materie contravențională, sarcina răsturnării prezumției de legalitate nu implică o simplă negare a situației de fapt reținute, ci presupune administrarea unor elemente probatorii apte să demonstreze o altă stare de fapt decât cea consemnată în procesul-verbal, ceea ce în cauză nu s-a realizat.

Sub aspectul pretinsei lipse a vinovăției, Colegiul reține că aceasta nu poate fi dedusă automat din invocarea unor dificultăți organizatorice sau circumstanțe personale, în lipsa dovedirii unei imposibilități obiective și insurmontabile de executare a obligației legale în termenul prevăzut de lege. Or, elementele invocate de recurent nu întrunesc standardul juridic necesar pentru a înlătura răspunderea contravențională.

Prin urmare, instanța de recurs constată că argumentele recurentului sunt de natură a exprima o dezacordare subiectivă față de soluția instanței de fond, fără a evidenția erori de drept sau de apreciere a probelor de natură să atragă casarea hotărârii atacate, motiv pentru care acestea se resping ca neîntemeiate.

În speță, aplicarea prezumțiilor de legalitate și veridicitate ale actelor întocmite de agentul constatator nu a fost una absolută, ci a fost coroborată cu întregul material probator administrat în cauză, instanța de recurs verificând efectiv temeinicia acestora prin raportare la probele existente la dosar și la apărările formulate de recurent. În aceste condiții, Colegiul statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-știință şi respectiv cu vinovăție de către CULCIU Serghei iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate petiționarului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute la art.330/2 alin.(1) a Codului contravențional.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de judecată, încheierea procesului - verbal fiind temeinică. Suplimentar, având în vedere că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, Colegiul reține că, consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

11. Referitor la sancțiunea aplicată, Colegiul reține că aceasta a fost individualizată și aplicată cu respectarea strictă a limitelor prevăzute de art.30 alin.(2) Cod contravențional, precum și a sancțiunii stabilite de norma specială prevăzută la art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, în vigoare la data comiterii faptei.

Astfel, sancțiunea aplicată în cuantum de 30 unități convenționale, echivalentul a 1500 (o mie cinci sute) lei, se încadrează în limitele legale prevăzute de norma contravențională aplicabilă, reprezentând o sancțiune legal determinată, obligatorie și proporțională cu gravitatea faptei comise.

Colegiul constată că aplicarea sancțiunii nu prezintă caracter arbitrar sau abuziv, aceasta fiind determinată exclusiv de constatarea vinovăției contravenientului în săvârșirea faptei imputate, reținute prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024, întocmit în condiții de legalitate.

De asemenea, instanța de recurs nu a identificat existența unor circumstanțe prevăzute de art.441 Cod contravențional care ar atrage înlăturarea răspunderii contravenționale sau ar justifica exonerarea de sancțiune.

Sub aspectul individualizării sancțiunii, Colegiul apreciază că măsura aplicată este una echitabilă și proporțională, fiind în concordanță cu gravitatea faptei, cu gradul ridicat de pericol social al acesteia, precum și cu necesitatea asigurării funcției preventive și educative a sancțiunii contravenționale. Prin urmare, instanța de recurs constată că sancțiunea aplicată este legală, temeinică și proporțională, iar ansamblul probator administrat în cauză confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, săvârșirea contravenției prevăzute de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional de către CULCIU Serghei.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

12. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond

în cazurile indicate la lit.a)-l). Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri.

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către contravenient în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele. Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

13. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional CULCIU Serghei, și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4648/2024 din 28 mai 2025, fără modificări.

14. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional CULCIU Serghei împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-4648/2024 din 28 mai 2025, în cauza contravențională intentată prin

Procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANI01 001124 din 22.11.2024, adoptată în privința lui **CULCIU Serghei** în temeiul art.330/2 alin.(1) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI